

Alberto Sampablo, nou director tècnic de l'OBC

© Ricardo Ríos

Per Pere Andreu Jariod

Després de set anys al capdavant de la Gerència de l'Orquestra Simfònica del Vallès, Sampablo s'ha incorporat aquest febrer a l'organigrama de la Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya ocupant la plaça que havia deixat vacant François Bou, el gerent anterior. Parlem amb ell pocs dies després d'incorporar-se al seu nou lloc de treball, i comparteix amb nosaltres les il·lusions i els reptes d'aquesta nova etapa.

Què li suposa l'arribada a l'OBC?

Que la ciutat i el país t'encarreguin que cuidis de la vida de l'orquestra que ens representa, implica un gran reconeixement, però sobretot una gran responsabilitat. Arribo a l'OBC després d'un llarg viatge en el sector, per altres orquestres, altres càrrecs i altres responsabilitats. És molt emocionant que ara es confii en mi per ocupar-me de l'OBC; dels músics; de la programació, amb el nou director Kazushi Ono; de la relació amb L'Auditori, com a organització coherent; de la vida professional de tantes persones i de tanta significació històrica com té l'OBC.

Què ha significat per a vostè el treball d'aquests últims anys al capdavant de la Simfònica del Vallès?

A nivell humà ha estat un regal immens. A nivell professional, ha significat reinventar-me cada dia. Quan vaig arribar al Vallès, ara fa set anys, hi anava amb coneixements sectorials importants, però amb un gran desconeixement del que havia de passar. Eren les setmanes en què es començava a reconèixer la gran crisi que se'ns tirava a sobre i que ens va obligar a navegar en condicions molt difícils. Vam aconseguir impulsar un projecte de per si singular i imaginatiu, però amb molt pocs recursos. Vam enfortir-ne la personalitat, desenvolupant àrees de negoci completament noves, vam organitzar i optimitzar les dinàmiques d'un equip de gestió impecable i, en el període més difícil de la seva història, vam fer un salt artístic impensable. El viatge ha estat apassionant i inoblidable, i he tingut la sort de col·laborar amb molt bons professionals. N'estic molt agraït.

En què canviarà la seva feina, en relació amb la tasca duta a terme amb la Simfònica del

Vallès?

Més enllà que es tracti de dues orquestres, no veig que siguin projectes comparables. No vinc a fer el que feia al Vallès, sinó substancialment diferent, ja que són organitzacions substancialment diferents. Però alhora, i és normal que sigui així, hi ha quelcom que és el mateix. Vinc a ocupar-me d'un col·lectiu des del respecte, des de la responsabilitat i des del desig d'aportar-hi qualitat humana, que és el mateix que feia a la Simfònica del Vallès. També m'agradaria aportar-hi una certa visió de responsabilitat pública i una revisió del concepte de projecte artístic. Però pas a pas...

Quines tasques li han encomanat a l'OBC?

Les funcions que es van publicar amb les bases del concurs tenen a veure amb la programació, la gestió de les persones, la personalitat de l'orquestra, el reconeixement internacional, la col·laboració amb el director Kazushi Ono, el control pressupostari i la integració responsable en l'estructura i ramificació de L'Auditori. Per començar, cal organitzar el departament i enfortir tots els canals de comunicació de la casa [L'Auditori], de la qual l'OBC representa una realitat sumada a moltes altres realitats. Més enllà de les tasques pròpiament dites, crec que l'important és com es facin, i és en aquest punt que crec que el meu perfil ha semblat el més oportú a la comissió d'avaluació.

¿Ha tingut contacte amb el mestre Ono?

Sí, ens hem conegut i hem tingut l'oportunitat d'engegar temes delicats urgents i temes de llarg recorregut, i en ambdós casos l'entesa és absoluta. Sento una gran sintonia amb ell i tinc la sensació que seran uns anys productius i de gran contingut. Kazushi Ono és una persona que representa el que per a nosaltres és en certa manera el Japó: ponderació, contenció, elegància, contingut, espiritualitat, treball... M'agrada la idea de treballar amb un director japonès, en el que vol ser un període de treball, flexibilitat, paciència, observació i escolta. I, més enllà dels estereotips, sento un gran respecte per la seva carrera i la seva manera d'entendre les relacions humanes i la música. Serà una ocasió magnífica per potenciar aspectes essencials de la meva feina, però també de la meva personalitat.

Quins reptes o objectius es planteja amb l'OBC?

Per ara, com et deia abans, introduir dinàmiques de treball basades en la plena empatia i la sinceritat. Posar-nos a treballar en un projecte en el qual compartir la responsabilitat d'algunes decisions esdevingui natural, i en el qual es compti amb els coneixements de tothom per fer un projecte de gran riquesa -la internacionalitat també pot arribar per esdevenir un projecte de gran singularitat- i, per descomptat, compartir amb Kazushi Ono una visió d'orquestra que pensa en la comunitat que la sosté i que vol arribar molt lluny.

Ja ha pogut parlar amb els músics?

Sí. En una setmana ja hem tingut ocasió de veure'ns i afrontar temes importants. Són un col·lectiu de grans professionals, amb ganes de fer la millor música possible i de tenir la sala sempre plena de públic que gaudeixi dels concerts. La meva feina és participar per fer que això sigui possible. Per ara m'he sentit acollit i escoltat. Tinc la sensació que seran uns anys molt positius per a tots.